

Postanowienie z dnia 13 marca 2001 r.

II UZ 15/01

Sprawa, w której ubezpieczony domaga się przeliczenia pobieranej renty według przepisu art. 111 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) jest sprawą o prawo majątkowe w rozumieniu art. 392¹ § 1 zdanie pierwsze KPC.

Przewodniczący SSN Andrzej Wróbel (sprawozdawca), Sędziowie SN: Beata Gudowska, Jerzy Kuźniar.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 marca 2001 r. sprawy z powództwa Stanisława P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w R. o przeliczenie podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy, na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 7 lutego 2001 [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie postanowieniem z dnia 7 lutego 2001 r. [...] odrzucił kasację wnioskodawcy Stanisława P. od wyroku tegoż Sądu Apelacyjnego z dnia 9 listopada 2000 r. [...], oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 lipca 2000 r. [...].

W ocenie Sądu Apelacyjnego sprawa będąca przedmiotem rozstrzygnięcia jest sprawą o wysokość pobieranej przez wnioskodawcę renty. W tego rodzaju sprawach, stosownie do przepisu art. 392¹ § 1 KPC kasacja przysługuje tylko wówczas, kiedy wartość przedmiotu zaskarżenia przekracza 10.000 zł. Z pisma pełnomocnika

wnioskodawcy z dnia 5 lutego 2001 r. wynika, że wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosi 6.000 zł, a więc złożona kasacja podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Wnioskodawca w zażaleniu na powyższe postanowienie zarzucił błędną interpretację art. 392¹ § 1 KPC i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w przedmiocie dopuszczalności kasacji. W ocenie wnoszącego zażalenie w powyższym przepisie nie odróżnia się „pojęcia przyznania renty, gdy ktoś nie posiada do niej prawa, od pojęcia, gdy ją posiada, ale w niezadowalającej go wysokości czy też nieprawidłowej wysokości.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 392¹ § 1 KPC kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych, a w sprawach gospodarczych - niższa niż dwadzieścia tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Z przepisu tego wynika jednoznacznie, że jedynie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych dotyczących przyznania i wstrzymania prawa do emerytury lub renty oraz w sprawach dotyczących objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia. W rozpoznawanej sprawie jest niesporne, że wnioskodawca był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy i domagał się przeliczenia pobieranej renty stosownie do przepisu art. 111 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118). Należy zatem przyjąć, że sprawa, w której ubezpieczony domaga się przeliczenia pobieranej renty według do przepisu art. 111 ust. 1 pkt 2 i 3 tej ustawy jest sprawą o prawo majątkowe w rozumieniu art. 392¹ § 1 zdanie pierwsze KPC.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====